

Yaşamın Sonu

– conı · 12 Mayıs 2013

(12 ekim-2008)

Doksan sene değildi pek kolay,
Alzheimer illeti acı bir olay,
Son dört gün içinde yatağa düştün!
Feryatların artmıştı büsbütün.

Saat 1700de gökten bir melek indi;
Acılar bir anda dindi.
Gözyaşım damla değil seldi.
Yüreğim sensizliğe dayanır mı şimdi?

İşte o meşum gün geldi de çattı.
Acılar içinde dört gündür yattı.
Feryatları göklerde yankılar yaptı,
Yaşam gücü veren güneşim battı.

Öldün ama benim için ayan-beyansın.
Yüreğim bu hasrete nasıl dayansın!
Acılarla,gözyaşım,hep maziye koyansın.
Her nereye baksam,gerçeksın, hatıramsın.

Bembeyaz saçlarla girdin kabire,
Yusuf, Yusuf diye seslenirdin habire;
Sıcak elin elimde, otururduk yan yana,
Heyhat! Yalnızlık ve kâlp sızısı miras kaldı bana.

(Şiirlerime güzel sesiyle değer kattığı için
Güzin hanıma teşekkürler)